

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicaji nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 30 Ianuarie.

„Bud. Corr.” ne spune că ministerul este gata cu proiectul despre regularea proprietății în Transilvania și că în zilele cele mai de aproape ministerul îl va prezenta casei deputaților.

Delegațiunile continuă de ieri în coace desbaterile (în Viena). Din cauza aceasta ședințele meritoreale dietei Ungarice sînt amânate până în 20 Februarie n.

Despre criza ministerială de dincolo de Laita nu este nici o știre de ceva însemnată. „Bohemia” din Praga spune în privința aceasta, că contele Taaffe încă nu crede, că nu i va fi cu puțință a înfrîni în cabinetul seu elemente moderate din toate partidele. „Der Osten” întărește ceea ce ădice „Bohemia” când încheie un articolu astfelu:

„În ziua de astăzi este în Austria numai un atare guvern cu puțință, care sub egida unui bărbat de stat ce stă afară de fluctuațiunea partidelor și se indentifică numai cu interesele statului și ale dinastiei, va înfrîni încât va fi posibil pe reprezentanții cei moderați la conducerea afacerilor publice”.

Cu alte ocașii am făcut amintire despre miscările episcopatului catolic din Boemia pentru de a recastiga școlile pentru biserică. În numărul trecut am vădut că în senatul imperial, în casa deputaților, Menger a interpelat pe guvern asupra pașilor episcopatului boemic, declarând pașii episcopatului periculoși pentru stat și resvrîtorii pentru ordinea publică. Incidentele aceste se pot desvolta mai departe. Din ele se poate începe o luptă de cultură între constituționalii din Austria și între dreapta senatului imperial.

„Presse” din Viena anunță, că în 7 Februarie n. o enquetă a început în ministeriul de comerț cercetarea a-

supra violărilor convențiunei comerciale cu România și a constat că a-cesta păgubesc considerabil pe exportatorii austro-ung., fiesând la vămuirea lucrurilor de preț volnicesc cursul aurului. Mai departe a constat, că arendatorii carii au luat asuprăși „octroiările și creșcările după navigațiune” vatemă convențiunea după placul lor prin rotunșirea cifrelor stabilite în convențiune. Preste aceste României i se impută că preferesc mărfurile care vin pe mare celor austriace. Afacerea se pare venovată, însă pentru timpul de față poate avé însemnată politică.

Negoțiările asupra juncțiunei drumurilor de fer cu Serbia sînt întrerupte. Dară se telegrafează lui „P. Ll.”, că se vor continua în 20 Februarie. Telegrama spune că negoțiările de până acum nu au avut rezultat dorit. Cei din Belgrad se inprotivesc pretensiunilor austro-unguresci. Guvernul austro-unguresc pretinde ca Serbia să înceapă clădirea drumurilor de fer cu linia Niș-Belgrad și până nu va fi linia aceasta terminată, altă linie se nu se predea cerulațiunei. În același timp pretinde guvernul central din Viena să se stabilească de pe acum definitiv prețurile de transport. Instrucțiunile reprezentantului Serbiei Marici sînt îndreptate contra acestor două pretensiuni. Reprezentanții Austro-Ungariei nu se putură împăca cu instrucțiunea reprezentantului Serbiei și de aceea au stărut să ceară alte instrucțiuni. Se speră că instrucțiunea cea nouă va fi mai prevenitoare. La cas când Serbia nu s'ar arêta mai placabilă, ădice „Fremdenblatt”, ar fi de prisos continuarea negoțiărilor.

Austro-Ungaria are mijloace a face, din Bosnia și Erțegovina, pe Serbia se înțelege, că cea dintăiu fără multă trudă, este în stare a dovedi celei din urmă, că o înțelegere între aceste două staturi este mai mult în interesul Serbiei decăt al Austro-Ungariei.

În legătură cu cele de până aci înregistrăm, după „D. Ztg.” că Ser-

bia a încredințat clădirea liniilor sale unei societăți rusesci Societatea a-cesta a primit concesionea fără a pretinde garanții dela statul sêrbesc. Linia se va începe dela marginea apuseană a Belgradului, va trece preste Iagodina și Alexina na la Niș. De aci se va trage o linie la Taribrod pentru juncțiunea Taribrod-Sofia, și alta spre Vrania pentru juncțiunea Uesküb-Salonic. Până la Iagodina linia are să se termine în anul acesta, până la Niș în anul viitoru. Casa Barranoff care a căpătat concesionea drumurilor de fer sêrbesci are privilegiu de a înființa și o bancă națională sêrbească.

Belgiul se pregătesc pentru serbarea iublenului de cincideci de ani dela întemsierea independenței sale.

Principele Alecsandru al Bulgariei călătorește în străinătate. Primirea lui la Bucuresci a fost cordială; Principele Carol al României, l'a întâmpinat la gară. Pentru timpul cât are să petreacă domnitoriul Bulgariei în străinătate s'a instituit o regență. Regența după o telegramă din Sofia a oprit întrunirea radicalilor fiescăt pe 15 l. c. st. n. la Rusciuc. Fiindcă este de temut că radicalii nu se vor supune ordinului regenței s'a îndreptat la Rusciuc și un batalion de miliție.

Camera României a votat a-laltării o legațiune pentru Belgiul și Olanda cu scaunul în Brusela.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 5 Februarie s'au notificat esbitele.

Ios. Madarász, își motivează interpelețiunea sa cu privire la folosirea limbii germane în comisiunile delegațiunei. Interpelelatorul dorește numai să șcie dacă este adevărată fama, că delegații unguresci se folosesc de limba germană. Pentru casul când s'ar adeveri cere să se ia mesuri contra acestui abuz,

trebuie să se respecte legea care dispune apriat, că limba discutiunei e cea maghiară.

Ministerul president Tisza declară, că este în stare a da însuși la moment deslucirile cerute. Dela 1867 încoace nu s'a folosit în comisiunile delegațiunei altă limbă decăt cea maghiară. Fiindcă cea mai mare parte a ministrilor comuni nu știu unguresc, s'a adoptat usul ca întrebările cătră ministeriul comun și respunsurile acestuia să se facă în forma unei explicațiuni private în limba germană pe care o știu ministrii Ungariei.

Această deslucire a mulțămît pe interpelator și acesta și-a retras propunerea fiind de prisos.

La ordinea ăilei a urmat proiectul de lege despre tacele notarilor publici. La inactivarea legii despre notariatul public tacele s'au regulat de ministeriul de justiție prin ordinațiune, rezervându dreptul parlamentului, de ale staturi după trei ani de experiență prin o lege. Această lege s'a substernut dietei și s'a pus la ordinea ăilei de ađi spre discutare.

Raportul Dr. Corn. Emmer constată, că experiența de 3 ani decăt s'a inactivat notariatul a aretat, că scala taceelor așa cum a statorit ministeriul, e corespușătoare. Comisiunea juridică a făcut puține modificări, tacele nu le a urcat pentru că deseale plânsori ce se ad în cercurile notarilor asupra unor defecte a instituțiunei nu se pot cura prin o urcare a taceelor ci numai prin reforme esențiale. În această privință comisiunea a propus un proiect de lege prin care cere ca pertractarea maseelor ereditare, observândușe efințiatea procedurii, să remănă de regulă în mâinile notarilor publici. Șciinduse că ministrul de interne a pregătît o novelă în această materie, raportorul propune ca §. 22 să remănă în suspens o până la resolviunea novei. Recomandă proiectul spre adoptare.

E. Veszter constată din raportul comisiunei juridice, că nu s'au în-

FOIȚA.

Palatul ocărmuirii din Iași.

(Palatul administrativ).

(Extras din Călimindarul pentru poporul românesc pe anul 1845.)
(Incheiere).

Mutarea dlui Alecsandru Moruz în curțile noue era hotărîtă pentru 30 August 1806, ziua Sântului Alecsandru, patronul Voevodului. Cu o ăi însă mai înainte, sara în 29 D-nul primî grabnica înscințare, că reboșoil între Turcia și Rusia se declarase, și că în urmarea acestia, d-nul țerei Românescu Constantin Ipsilant își părăsise Bucuresci, și se trăsese dincolo de Dunăre. Moruz ne voină a se arêta Porții mai puțin credincios decăt Ipsilant se și găti de drum, și încă în acea sara plecă pentru totdeauna din Iași, trecînd cu lacrimile în ochi pe lângă acele curți pe care le zidise cu atăta strădanie și dragoste, și în care când era gata nu i se îngădui de a se muta spre a se bucura de rodul

ostenelelor sale. Când a fost în preajma lor, se ădice că de durere nici nu a vrut a se uita la ele.

Moruz a fost păstrat zidul împregiur curților precum era înainte de vreme; numai că l'a reînuit, precum și turnurile din el. În locul însă a paraclisului ce era la capetul uliții mari a zidit poarta Domnească cu o galerie d'asupra, în care musica turcească (meterhaneaca) cîntă la ceremoniile mari, la vreme de masă când prăndia Domnului, și sara la chindie. Curțile în intru aveau mai aceeași împărțire ca și astăzi. În rîndul de sus lăcuia Domnului; partea despre St. Nicolae era haremul Doamnei. Palatul avea trei săli mari; sala haremului în care se făceau balurile, sala postelnicii unde se primiau boierii după ce se înainta de cătră Domn, și sala Troului sau Spătăria în care se făceau ceremoniile Curții. Pe plafondul acestei săli era zugrăvită marca Moldovei în mijloc, și prin pregiur armaturile acelor 21 de ținturi în care era împărțit principatul. Rîndul de jos era hotărît pentru instanțele căr-

muirei, și slujbașii curții. Palatul în această stare au servit de reședință domnească până în vremea lui Ioan Sturdza V. V. La 19 Iulie 1827, la o oară după ameași, un foc isbucni însă din casele spătărilor Ilie Burchi, care astăzi formează aripa dreaptă a academieii, și mînat de o cumplită furtună, prefăcu în câte-va oare toată ulița mare și cu a treia parte din oraș în cenușă.

Atuncea și curțile, deși isolate prin piața întinsă în mijlocul căreia se afla, luară foc și până seara de abia câte-va beciori bolnite remase ne jicnite; o mare parte din averea ocărmuitorilor și din acturile publice, fură prada focului. Domnul se mută în casa spătărilor Panait Cazimir ce astăzi formează aripa dreaptă a Academieii, și care prin o curioasă întemplare, remaseră ne-lovite de cumplitul element, deși era atăt de aproape de nenorocita locuință ce causă sărăciea și desperarea a atător mii de familii. Curțile remaseră o ruină jalnică pentru Iași, mai mult de 13 ani. Călătorul și străinul nu putea să se

oprească de a nu vedé cu o ochire tristă aceste răsipuri care domniau asupra capitalei țării, și toți doriu ca să vadă erași și întocmindu-se această zidire atăt de interesantă. Cinstea unuia asemenea întreprinderi era păstrată ocărmuirii de astăzi. În sesia din anul 1839 — 1840 guvernul propuse adunării obștesci ca antreprenorul venitului poslinei seu a exportăției grănelor din țeară să fie dator a rezidi și curtea destinată a se face Palatul ocărmuirii. Această propunere încuviințându-se de cătră puterea legislativă, și acel venit al Statului remăind pe socoteala d. D. Vorn. F. Balș și V. Alesandri, lucrările se și începură în primăvara anului 1841 după planul înfățișat de cătră ocărmuire. Zidurile de prin pregiur curților în mare parte precum și turnurile se stricaseră încă în anul 1834 spre a se face pe localul lor casărmile ostenești, eară poarta curții ascundînd privirea fu oborită în anul trecut. Palatul în forma sa de astăzi fu gata în toamna anului 1843 și peste eară Adunarea obștescă și-a avut în el

plinit speranțele ce le-am pus în această instituție; însăși comisiunea dăce, că plânsorile despre poziția periclitată a acestei instituții sunt întemeiate. Dela un corp secăt nu putem aștepta funcțiuni sănătoase. Voină a delătura morbul trebuie să ne îngrigim de o cură generală. Noi am introdus instituția notariatului public nu pentru a face unor indiviți venit mai mult sau mai puțin, ci pentru a corespunde la postulatele vieții juridice.

Transpunând pertractările ereditare la notarii publici noi ușurăm sarcina funcționarilor administrativi și luăm prin aceasta o bună dispoziție, dar nu ne vom ajunge scopul, pentru că delăturăm numai un rău. Notariatul e amenințat și de alte rele, cari se pot vedea din arătările judecătorilor mai înalte și ale camerelor notariale, ce se află la ministerul de justiție. Notariatul nu ne dă avantajele așteptate, dar de aci nu urmează că trebuie urcate tacele. Trebuie supuse la o reformă radicală dispozițiile legale ce se referesc la notariat. Oratorul cere dela ministerul să se înființeze cu proiecte în această privință.

Ministrul de justiție Dr. Pauller arată, că înainte de a se face proiectul de față, s'au întrebat camerele notariale și aceste s'au declarat — mulțumite cu tacele de până acum. Numai taxele pentru pertractările ereditare au dat ansă la plânsori, dar acele tace nu au fost fixate în ordinașia ministerială, ci s'au încredințat tribunalele cu stabilirea lor. Legea despre curatele a dat notarilor în afaceri ereditare numai o rolă facultativă.

Motivul pentru care comisiunea a propus predarea pertractărilor ereditare în competența notarilor publici nu a fost ajutorarea materială a notariatului, ci ușorarea organelor administrative. Ministrul a adoptat acest principiu, însă cu unele restricțiuni. Fiindcă se va subterne un proiect de lege deosebit în această privință cere ca întrebarea să rămână în suspenso până la subternerea proiectului.

Cât pentru instituția notariatului însăși, ministrul află că ea corespunde la noi ca și în alte țări din Europa, unei necesități simțite. Firesc că unele reforme sunt de lipsă. Aceste reforme sunt cuprinse în proiectul de lege ce se va subterne. Până atunci cere să se primească proiectul din dezbateri.

D. Irányi constată, că instituția notariatului public nu a fost, pentru relațiunile noastre speciale, o creațiune norocoasă, pentru că deoparte notarii publici au pus speranțe exagerate în denumirea lor și serăcirea

ce a urmat în țară i a desamăgit; de altă parte publicul serăcind s'a folosit puțin de această instituție. Cât de mari au fost iluziunile se vede din concurența cea viuă. Ei s'au înșelat și acum caută remedii. Oratorul nu așteaptă mult dela măsurile propuse; după părerea sa ar fi de lipsă să se separe afacerile juridice, care nu se țin de cercul agențelor notariale, de acele, care se țin de acest cerc. Oratorul desvoaltă un plan, care ar contopi instituția notariatului cu agențele advocaționale astfel, ca advocații însemnați să fie investiți de tribunalul suprem cu atribute notariale și notarii să fie admiși la libera practică a advocaturii. În fine respinge proiectul de lege.

După unele observări proiectul s'a primit în dezbateri generală.

În dezbateri specială s'a primit la §. 18 un amendament, prin care se stabilește ca competența notarilor pentru îndepărtare să nu fie mai mare de 12 fl. pe zi.

§. 22. rămâne în suspenso până Sâmbetă, în care și, după declararea ministrului de interne, se va subterne proiectul promis.

E. Simonyi: Instituția notariatului public nu e bună pentru Ungaria. În anul 1877 ministrul de interne substernă legea de curatelă a șis că experiența a arătat că trebuie luate afacerile ereditare din mâinile notarilor. Acum ni se spune că acele se vor da în competența notarilor. Cine dorește aceasta? Poporul, deregătorile, dieta sau notarii? (Strigări din stânga estremă: Notarii.)

Dacă o dorește notarii, nu este temeiul pentru a modifica o lege necontestată de respectivii. Poporul i se ia sânge din toate părțile. Și pentru ce? Pentru scopuri de cortezie, guvernul are lipsă de cortezie la alegeri, de acea împarte la oficiuri. Aceasta tactică au creat atâte oficiuri, încât Ungaria va perli prin oficiuri. Dacă avem lipsă de notarii, să'i plătim, dar să nu'i lăsam să sugă poporul. De altfel Ungaria n'are lipsă de notarii publici. În fine respinge proiectul din dezbateri și se alătură la părerea lui Irányi.

Ministrul president Tisza apără instituția notariatului față cu preopinantul și respinge însinuările de cortezie ale acestuia.

Blasiu Orban voină să vorbească este întrerupt pe un moment de următorul incident. Tisza se ridică din fotoliu și se gata să iese din sală. Csánády strigă: Aha! Fuge!

Tisza: Nu fuge, ci se duce, pentru că nu există dispoziție în regulamentul casei care l'ar putea opri să stea necurmat aici. Mai întâiu Vă rog să creați un regulament de casă, care

să silească pe ministri a rămâne necurmat în cameră, atunci veți putea protesta pentru că mă duc. (Nolinise în stânga, aprobare în dreapta.)

După acest incident Orban își desfășură părerile, însă într'un mod, cu care atacă pe ministrul pres. Presidul casei îl îndrumă la obiect.

Primindu-se toți paragrafii restanți ședința se încheie la 1 oară.

În ședința dela 7 Februarie s'au discutat la ordinea zilei consemnarea acelor deputați cari funcționează ca deputați guvernali. Numărul acestora e 11, dar numai pentru doi e de lipsă să se dea în cuviințarea de a se îndepărta. Afacerea se transpune la comisiunea de incompatibilitate. După aceasta s'au resolvit petițiunile și terminându-se dezbateri ședința s'a încheis la 12 oare.

Cum se face politica pe sate.

Januarie 1880.

De redactor! Să nu te miri, că și unul ca mine se apucă să scrie în gazete, sau în diare, cum ved că le dăceți acum, și în novele, pe cum șciam eu mai de mult. Ceva mare lucru, știu eu din capital locului, că nu voin scrie. Capu'mi este nedepins să așede gândiri multe și încă și cum se cade pe rând, ca să poată și altu alege ceva din ele. Mână'mi este cam greoaia la scris. Eu sânt depins să trag breze frumoase după câte patru boi ca smei și să numer poloage și grămești de fân pe livești întinse, să așed și să numer clăi de grâu în țarină și alte de acest felu. În de aceste n'am nici o șială și stau față cu ori și cine.

Acum sântem încă departe de deprinderile noastre. Earna cea grea, care s'a pus de cu toamnă și mistuie fără milă din coșurile și lașile din cămară, bucate de tot felu, din pințiu vin, din șoproane și din împărțitori fân și paie, din jirăși lemne, ne lasă vreme destulă să cetim și noi și după ce cetim să ne dăm și noi părerile noastre despre starea lumii. Se înțelege că numai nouă, noi între noi.

Și șcii că ne mângaiem tare că putem și noi ceti novele, ori cum le mai dăceți, gazete și diare. Ne mai uităm de necasuri și de greutatele cu care ne luptăm și care ne seacă mai greu de cât earna cea grea cu mistuirile ei.

Esecutorii de dare, esecutorii de după pările jidovilor creditorii și altfelii de esecutori, căci în ziua de astăzi s'au sporit și soial acestora foarte tare, ne-ar întuneca mințile mai rău decât nopțile cele lungi și cu neguri dese de eară, dacă nu am mai ceti

că și în alte părți e ca și pe la noi și dacă nu am ceti că sânt și oameni de aceia, cari ziua și noaptea 'și bat capul cum să mai rărească esecuțiile; că de stérp va fi cu anevoie.

Ei! când m'ar slugi puterile să le înșir toate cu câte ne mângaiăm prin cele ce ne scrieți în toată săptămâna, de trei ori, ar trebui să am darul de a scrie cărți mari ca Psaltirea și ca Alesandria.

Bucuria cea mai mare este nu numai pentru mine, dar și pentru ceilalți de sama mea, că pricepem și noi ce este scris în novele. De multe ori vorbim noi aici în sat și dăcem: vedeți cât este de bine că avem școală și învățatoriu cum se cade, cât este de bine, dacă ai un preot luminat și iubitoriu de știință, care îndeamnă la tot ce e bun și frumos, că altmintre novele și gazetele ar fi pentru noi nise comori ascunse, la care nu ne-am putea întinde ca și cei fermecați din poveste.

Noi șcim acum bună oară, cum se vând bucatele, vitele și alte produse în piațele din apropiere și din depărtare; șcim cum lucră și cum fac alții în țeri streine de pot înainta și spori în starea lor cea bună; șcim cum și ce au fost Românii nostri o-dinioară și pe unde se mai află și în ziua de astăzi; șcim ce au de gând să mai facă puterile pământului; șcim cum și cât se lucră pentru înaintarea noastră bisericească, școlară și mai șcim multe alte, care nu'mi vin toate de odată aminte; dar și dacă mi ar veni când ași pute să le scriu pe toate pe hârtie? Destul că le șcim pentru că le scrieți, și le scrieți de le pricepem și noi.

Mai ceti noi ne luam de gând când așiam cetind câte un învățat de ai nostri din vreo carte mai nouă sau dintr'o novelă. Nu e vorbă, pricepeam tot a doua a treia vorbă, din ce cetia, dar nu șciam ce dăce. Pricepeam a unei toate cuvintele, dar nu șciam de ce le dăce și ce are să dăce, când le dăcea. Atăta ne spunea unul, pe care Dăeu să l'odichnească, că a murit, când îl întrebam, cum e de rând de noi Români să nu ne pricepem limba noastră, ne spunea dăce: Hei! limba carea o vorbiți voi oamenii dela țeară e stricată, Românii, străbunii străbunilor noștri, vorbiau altfelu și acum limba din carte, care este cea adevărată trebuie să se întoarcă la cea străbună. D'apoi bine limba din Biblie și din Evanghelie încă e limba din carte și totodată aș de românească de o pricepe tot Românul — respundeam eu. N'o puteam scoate la cale cu învățatul nostru, că-mi tăia pofta de vorbi cu aceea că eu nu șcia istoria și n'am idee de gramatică latinăască...

seanțele sale; asemenea obșteasca adunare estroardinară întrunită pentru alegerea mitropolitului țerii și a episcopului din Roma; cea dântăiu în sala sesiilor sale de astăzi, adică în aripa stângă despre St. Nicolae, cea a doua în Spătărie tocmai în mijlocul trupului zidirii, în fața uliții mari. Definitivă încă împlinire a destinației Palatului nu s'a făcut de cât în primăvara anului 1744; în luna lui Mai între 20 și 30, toate instanțele administrative judecătorești și militare s'au mutat în apartamentele ce le au fost hotărât. Fie-care poate lesne judeca ce folosuri înrurite din această adunare au la un loc a tuturor părților ocăruierei, atât pentru grăbirea slujbii cât și pentru îndemânarea publicului.

După ce am povestit istoria acestui palat, nu credem că se va socoti de prisos dacă acum vom arăta și împărțirea lui, precum și numirea și localul instanțelor ce l'ocupă astăzi.

Rëndul de sus.

Aripa stângă despre St. N. i.

cula e. Obșteasca adunare 1 sală și două odăi atenanțe, Divanul Domnesc 4 odăi, Logofeția dreapta 4 odăi, Sfatul administrativ 1 odaie.

Trupul din mijloc. Postelnicia 5 odăi, Apartamentele domneschi, adică sala tronului, Spătăria și 3 odăi atenanțe.

Aripa dreaptă despre Bahlui. Visteria 6 odăi, Departamentul din intru 6 odăi.

Rëndul de jos.

Aripa stângă. Divanul țerii de sus 4 odăi, Judecătoria de Iași secția I, 3 odăi, Divanul țerii de jos 4 odăi, Judecătoria de Iași secția II, 4 odăi, Comisia episcopescă 1 odaie.

Trupul din mijloc. Ispravnicul curții 2 odăi, Vornicia de aproci 2 odăi, Stabul domnesc 1 odaie, Hâtământia 3 odăi, Controlul 2 odăi.

Aripa dreaptă. Sămășia visteriei 2 odăi, Comitetul sănătății 1 odaie, Arhiva statului 4 odăi, Ispravnicia din Iași 2 odăi, Văitul visteriei 1 odaie.

Palatul în totul numără 70 apar-

tamente; el are trei intrări mari, și două scări mici. El este dat în îngrijirea și priveghiarea unui ispravnic de curte ce atărnă de vornicul de aproci; slujba din intru se face de 24 odagii.

Nu voin vorbi nimic despre greșele de arhitectură ce are, precum că ar fi trebuit să fie mai înălțat ceva; că bolta sălii tronului nu s'ar fi cuvenit poate să razine nemijlocit pe coloane. Și cu aceste metehne, palatul totuși este o zidire vrednică de vădut, și însemnată; singura greșală și cea de căpetenie ce i găsece este, că nu ne leagă în nimic cu trecutul. Nici o statuă, nici un tablou, nici un fresc, nici o inscripțiune, care să ne aducă aminte de vremile antice, care să ne deștepte cu suveniruri de istorie și de naționalitate! Cât de frumos ar fi însă ca sala Spătăriei să fie împodobită cu tablouri înfișțătoare de faptele cele mai însemnate din istoria noastră, cu portretele bărbaților ce și-au câștigat un nume nemuritoriu între Români; cât de interesant ar fi pentru fiescarea Moldovean ca sala tronului, între

coloanele sale să aibă statuetele apărătorilor și a făcătorilor de bine ai Moldovei; precum a lui Bogdan-Dragoș, a lui Alesandru cel Bun, a lui Stefan cel Mare, a lui Vasile V. V., a lui Grigore Ghica V. V., a lui Kiselef și în sfârșit a cetitorilor. Mult s'a făcut, puțin mai rămâne de isprăvit; să nădăduim, că și piața ce este dinaintea, precum și grădina cu abusul ce se află de vale de palat se vor regula într'un așa chip, încât totul să înfișțeze o privire vrednică și măreață, și așa această zidire să merite numele de atâtău monument al Iașilor.

(O nevastă afurisită) togma și scărmanase binisor pe bietul bărbat și l'verlise sub masă, când eată că un sverin intră în casă. Acesta dăse ridend. „Ce drac, pentru ce stai D-ta sub masă?” — „Și ce'ți pasă D-tale, respunse bietul om infuriat de sub masă, „eu sum stăpân în casa mea și pot să șed unde vreau.”

Acum — și acum nu pricepem togamai toate — dar pricepem din în și din tot mai mult. Vina inse că nu pricepem poate e și a noastră că nu suntem deprinși destul cu cetitul de lucruri de cari n'am mai auzit și n'am vădit nici odată. Apoi de când au venit telegraful și mai pe urmă drumul de fer, de câte mașini minunate nu am mai cetit? Să vorbesci pe telegraf, să ascuți pe telegraf, să vorbească mașine de sine, să arzi lumină fără sun și fără festilă, se ari fără boi și fără cai, să cosască unul singur cât decii de oameni cu o mașină, să imblătească doi, trei oameni cu decile clăile de grâu și alte multe de felul acesta le am seuit mai atât din cetire, pe urmă am cercat — și unele din aceste le vedem și în curțile noastre și sub acoperișele noastre, căci lucrăm și noi înșine cu ele.

După toate aceste când și pustia de politică ar fi mai altfelu de cum este, n'ar mai pofți nimenea dillele cele de demult. Inlesnirile sunt inlesniri n'ai ce dice. Numai, cum am dīs, sūnt prea întovărite de rendueli și ne-rendueli, cari ori cât ni se spune de domni solgăbirei și de notarii cercuali, că sūnt pentru binele poporului nu ne vine să credem că este cum dicit dumnealor. Vorba celuia, și dările cele grele sūnt pentru binele poporului. Numai căt poporul nostru nu pre are parte să vadă și binele după acele. Cu Românul, aci la noi în țeara noastră, se întâmplă togamai cum dicită dătoarea:

„Unde'i bine
Nu'i de mine,
Unde'i rău
Acolo-s eu!"

Ce e drept și domnii posesori și arendașii dicit ca solgăbirei. Așa dicit și paterii și câte un alt domnișor de neam străin. Toți acestia dicit d. e. că vom fi fericiți dacă vom primi toți cu toții comasația și vom lucra tot câmpul și vom fi în vitele în grajduri, eara, vara.

Dară despre aceste cetim puțin, prea puțin în novelele noastre. Dar după judecata noastră și noi scim prețui bunăteata acestor innoiri în lucrările după care trăim.

Așa gândim și noi, că de tot reu nu ar fi să ne putem lucra moșoara întreagă și să o folosim în tot anul. Ne-ar plăcea să avem vite de lucru, de și mai puține, dar mai bune. Dar domni, cari la noi în țeară, de când lumea, au fost dedați a trăi după altă dătoare, după dătoarea:

„La plăcinte
Înainte, să lucrați mult
La nevoi
Mai înapoi!"

ni se pare, că una vorbesc și alta gândesc. Mi aduc bine aminte de un d. n. „pamantean", cum i diceam, care după revoluție tot împuta că reu am făcut că am ajutat „Neamțului", că „Ungurul" vrea să ne dea drepturi ca și lor, cu alte cuvinte să fim ca ei. Mai târziu dădea acum să vedeți cum e „Ungurul" cum dă el drepturi la toți. Ei! și acum am ajuns să vedem, că el e gata a da toate drepturile numai să te faci ca el, — să îți lași limba. Așa ne e teamă și cu imbuțărirea moșilor. Vom tot imbuțăriți până nu le vom mai ave.

Noi scim una — și vrem să dăcă bună, cu toate că nu e prea bună.

Domni dela iobăgie incoace, și-au tot bătut capul, și auzim că și pe unde n'a fost iobăgie tot așa au făcut, să facă ce vor face să ne împuțineze vitele noastre ale Românilor, ca să nu putem da înainte. Unde s'a făcut comasația, domni au potrivit să capete locul cel mai bun de pe hotar pe sama lor și pe sērăci i au aruncat la o parte slabă și i au făcut să ajungă cu timpul iobăgi celor cu moșii mari.

„De ce te temi anvoie te trece".

Pe noi cei care lucrăm pământul

nu ne îngrozesc comasația, dară ni e teamă de gândurile cele ascunse a le posesorilor și a celor ce nu vād bu-curos sporul economiei noastre.

(Va urma).

Varietăți.

* (Morbul difteritis) gra-sează neconțin în comitatul Treisca-unelor cu descăbire în comuna Etnec. Medicul primar al comitatului a aretat, că dacă această epidemie va fi în tot așa, după 28 ani nu va mai exista nici un locuitor în această comuna. O asemenea scădere tristă a populației se arată și în comunele Ciomorta și Kurtapatak. Causa trebuie căutăată în lipsa de nutrețim și înfrecăminte. Oamenii cu toate provocările comisiunei administrative arată puțină aplecare a înființa reser-vatoare de ghiță.

* (Lipsa și foamea) se în-tind tot mai tare. Deregătorile rapoartază, că cercurile Fiume, Delnice, Esseg, Virovitira și Diacovar sūnt amenințate de o periculoasă lipsă dacă nu li se va da cu graba ocaziune de câștig prin lucrări publice și dacă nu se va sista încassarea brutală a dărilor. „Obzor" află, că în spanatul Karlstadt starea e precară și „Nar. Nov." comunică din Plaschi în districtul Ogulinului și din cercul Sluinului adevărate ieremiade despre foamea ce domnesce acolo în faptă. Urmările recoaltelor slabe și a versărilor de apă din anul trecut se ivesc într'o mesură ce însulă frică și spaimă. Fur-turile s'au sporit într'un mod ce pune pe fie-care pe gânduri.

* (Periclitarea comunica-țiunei postale). „Temes. Ztg." scrie, că în comitatele învecinate aten-tatele asupra postelor s'au sporit într'un mod îngritoriu. De curând s'a comis un furt la Voitec. Conduc-torul a eșit din cupeu și a intrat în-tr'o restaurațiune. Până ce a prândit acolo, s'a spart cupeul și s'au furat cinci pungi de bani în suma preste 2000 fl. Tot în această d'i s'a furat la Chichinda dintr'o pungă 72 floreni. Toate aceste furturi dispar față cu tēlhăria adevărat infricoșată ce s'a comis între Zenta și Canja. Carul poștei tu spart în mijlocul drumu-lui și s'a furat tot ce a fost în-tr'ensul. Din norocire de astădată cu-prinsul n'a fost mare, suma răpăită se reduce la vr'o câte-va sute de floreni; dar cu această întâmplare tristă e îm-preunat și un omor. Tēlhării, cari nu s'au descoperit încă, au legat pe po-stilion de roata carului și l-au ucis într'un mod înfiorător. Nenorocitul fu aflat cu gătēgiul tăiat, lângă dēnsul se află revolverul, din care descărcase o pușcătură, înainte de a l' prinde și ucide tēlhării.

* (Societatea de cultură) Macedo-română preste puțin își va termina publicarea Albumului, al că-rui produs este destinat scoalelor din Macedonia. Albumul este lucrat în genul diariului „Paris-Murcia". În el se vor găsi publicațiunile tuturor bărbăților nostri de stat, autografele som-nițărilor României, scrieri de a tutu-ror bărbăților nostri de merit, auto-grafele mitropolitilor, episcopilor, au-tografele șefilor armatei, etc. Liste de subscrieri sau deschis deja pentru a-cest album unic, în care se va vedē buchetul întregii societăți române. Prețul este:

2 fr. esemplariul pe hârtie ordinară
5 " " " " mijlocie
10 " " " " de lusc.

* (Persecuția Evreilor con-tra creștinilor din Bucuresci). O societate israelită anume Progres-sul, a dat asară bal în sala Bossel, la care a luat parte, plătind intrarea și mai mulți Români. În cursul seră-tei acestia au cerut ca orchestră să cânte și jocul național „Sērba". Toată

sufărarea evreiască însă s'a înprotivit învoacănd ca basă tractatul de la Berlin, care nu prevede aceasta. În fața unei asemenea atitudini netolerante a majorității israelite, minoritatea română s'a retras protestând negreșit cu drept cuvânt.

Frumos e, cu drept e, bine e a-ceastă persecuție din partea viitorilor nostri concetățeni? Și încă să mai vedeti!

* (Președintele Statelor-Unite arestat). D. Hayes, președintele, din întâmplare a fost arestat de unădi de cătră poliție în capitolul de la Washington. Aședându-se pe un loc rezervat în rotunda pentru dame se pomeni cu un agent polițienesc, care l' somă să se deaparteze, și neese-cutând, cu destulă grabire, această somație, agentul polițienesc l'a arestat. Pe drum, spre corpul de gardă, un funcționar, cunoscând pe Președintele a informat îndată pe acest agent, care și-a cerut scuse cu cea mai mare umiliniță. Dar Președintele îi respunde: „Lucrul a mers foarte regulat, și eu presupun, că te-ai ținut pur și simplu de instrucțiunile ce le ai".

* (Piu IX în Paradis). Dia-rul „Pelerinul" dă amănute asupra intrării acestui papă în lăcașul fericiților.

„Fecioara Maria, dicit catolicul diar, îi dete cu mâna sa o coroană ca omagiu și spre a l' recompensa de a- ceea ce i decernase el prin proclama-re dogmei imaculatei concepțiuni, sântul Iosif înaintă grațios întru în-tēmpinarea sa și îi strine mâna cu căldură mulțămindu-i că l'a numit patron și protector al Bisericei.

O frumoasă sērbătoare în pa-radis nu merge fără puțină musică. Lo-cuitorii cērescului lăcaș intonau un imn. Sântul Petru dă tonul suflând în cheia sa, și când corul înceta, Sântul Fran-cisc de Salles și Sântul Alfons de Ligon, proclamați doctori ai Bisericei de Piu IX, recită pe rēnd, cu comen-tarii elogioase înaltele fapte ale pontificatului seu. Piu IX era mișcat. Dar sērbătoreea nu se terminase încă. De o dată 52 de sânti părinți și 26 prete fericiți toți îndatorați personal cătră fostul papa întoană un alt cor.

* (Modul cum s'a descoperit ti-pografie secretă a Nihilistilor). Un corespondent din Petersburg arată în „K. Zt." cum au venit organele de si-guranță publică pe urma tipografiei secrete a Nihilistilor din Rusia. În 30 Ianuarie s'a răspândit prin cetate faima că s'au tras cu revolvere asupra principelui eliro-nom și asupra generalului Drentelen. Mai târziu se povestea că s'a descoperit o tipografie secretă în partea cetății numită Saperi-Petreuloc. După toate semnele s'a descoperit cu această ocaziune redactorul șef dela „Narodnaia Wolja". Acest om s'a sinucis deja. Se dicit că poliția a dat de urma acestui tipografii după următoarele indicii: Unul dintre locuitorii casei Nr. 10 în Saperi-Petreuloc a auzit adese ori șgomot în odaia de lângă sine Nr. 9, a auzit lucrându-se peste noapte și a văzut indiviți intrând și eșind din casă cu obiecte suspecte. El însănu acest fapt unui oficer de poli-ție, acesta îl comunică generalului Surow. Generalul hotărî să se cerceteze lucrul. Un funcționar dela poliția secretă închiră în grabă odaia Nr. 10 și urmări pe necunoscut locuitor din odaia Nr. 9 pas de pas. Nu știu mult și funcționarul constată că în cotelul Nr. 9 se află o tipografie secretă, cum se părea, era tipografia în care se tipăria foia „Voința poporului" (Narodnaia Wolja). Acum trebuia prevădute măsurile ca cuibul întreg să fie rădicat cu o unică lovitură, trebuia ca lucrătorii să fie surprinși la lucru în momentul când vor fi toți laolaltă. În 29/17 Ianuarie noaptea Surow primind șoarea, că în cotelul Nr. 9 se lu-cră cu stăruiță, dade ordin ca poliției să împresoare casa toată și să între după aceasta cu grige în cotelul Nr. 9. S'au luat toate precauțiunile de lipsă. Poliției se a-propiară de locuința dar aflară ușile bine

închinate. Era pe la 3 oare dimineața. Poli-cieții se otărâră să între cu forța. Spar-seră ușile și intrară în odaie. Aci surprin-seră pe trei domni și două doamne lucrând. Acestia îndată ce vădă poliția scosăseră revolverele din bluse. S'au descărcat bărbătesce pușcături, dar umplându-se odaia de fum de pulbere, nu era cu puțină a nimeri și din morocire numai un gendarm tu atins ușor la mână de o pușcătură. Lo-cuitorii cotelului Nr. 9, care era foarte elegant mobilat, vādēnd că nu poate scăpa, descărcă ultima pușcătură în fruntea sa și se sinucise; dar cele două femei și cei-lalți doi bărbăți continuară cu pușcăturile și nu încetară a rezista până ce fi prinseră și i legară. În odaia s'a aflat o presă de mână și un mare număr de esemplare din „Narodnaia Wolja", mai multe sigile false și documente, otrave și materii de esplosi-uniune și o baterie galvanică. Nu începe in-dicală că poliția a făcut de astădată un bun vēnat pentru că omul care s'a împușcat a fost un membru însemnat al partidei nihiliste. Din materiile de esplosiune și din a-parate se poate face conlusiunea, că în cotelul Nr. 9 activitatea nu s'a restrins nu-mai la tipăria de scriori revoluționare, ci s'au plănuit și alte lucruri. Nihilistii se a-pucă cu multă sērteje de lucru, dar de aci înainte vor avē puțin noroc cu negrele lor atentate. Nu de mult s'au arestat în palat-ul de iarnă doi hornari, cari îngrămă-dise o masă mărșoară de pulvere în-tr'un camin. Hornarii s'au constata că nihilistii, ei se contrabandasera în acest vēmēt în palat.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.")

Berlin, 11 Februarie nr. Prusia a propus la consiliul federal modificarea legii socialiste, prlungind durata va-loarei acesteia până la 31 Martie 1886.

Petersburg, 11 Februarie n. Săm-bătă noaptea poliția eară a desco-perit o tipografie a unui diariu revoluționariu, se arestară mai multe persoane.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Români prin Alpii dalmatini.

(Incheiere.)

b. Români pe malul rēsăritean al mării adriatice.

Numele *vlah* are în limba croa-țească și sērbească diferite înțelesuri: în limba sērbească el înseamnă pe *vlah*, va sē dicită pe Românul dela Dunărea de jos, carele în unele țiu-turi se numesc Karavlah; în Bosnia și în Herțegovina *vlah* în gura Turci-lor și a Catolicilor și la acestia din Austria afară de Dalmația înseamnă un membru al bisericei grecesci: ter-minul *vlah* în înțelesul acesta conține oare care hulă; în Dalmația la locu-itorii orașelor și ai opidelor și ai in-sulelor *vlah* înseamnă locuitorii al continentului fără deosebire de con-fesiune: acestia pe sine înșiși se nu-mesc *vlah*, ce este identic cu ital. morlacco. Dela ei își are numele seu canalul della Morlaca (o della mon-tagna). Din cele dize pare a resulta, că Vlachi odinioară aparțineau bise-ricii grecesci; cu aceasta consună un document din anul 1373: „*Vlachi schismatici, quorum nonnulli in pascuis et montibus habitant.*" Farlati 4. 63. De Vlachi de pe malul rēsăritean al mării adriatice se face adeoseori a-mintire: în documentul citat din 1373 un district „circa metas Bosnae et Corbaviae" se numesc *Major Vla-chia*, ceea ce ne aduce aminte de dis-trictele cu numele *Vlachia*, amintite de R. Rösler 105. Vlachi se pomenesc într'un document al banului Nicolae de Zeech din 25 Martie 1362, unde se vorbesce de o „particula gen-tis Morlachorum" și se hotărăse, că Morlaci nu pot petrece pe hotarul

oraşului Trau: „Nullus Morlacorum nec aliqua gens de illorum progenie“ la I. Lucius H. I. Bidermann, Die Romanen, pag. 88. De Vlachi amintesc un document al regelui Sigmund din anul 1412 în ţinutul dela Sebenico: „Fidelibus suis univervis et singulis mercatoribus, Wlachis utputa et Croatia cum rebus mercemonialibus in regno nostro Dalmatie procedentibus salutem et gratiam.“ Din acelaşi an 1412 este scirea: „Quod castrum Ostrovich, quod emimus (Veneti) a Sandallo, furatum et acceptum sit per certos Murlachos scl.“ Monum. spectantia historiam Slavorum meridionalium. Vol. IV. 213.239. Eu cred că aceşti Vlachi nu pot fi despărţiţi nici de cei locuitori pe teritoriul sârbesc nici de cei istriani. Pe Morlaci Engel fi ţinea de Tatari, pe când P. I. Şafarik voia săi recunoască de descendenţii Avarilor, spriginindu-se pe un pasagiav al lui Constantinus Porphyrogenitus: *και εις αυτων εν Ηρωβατια εκ των των Αβαρων και γυνωδωκωναι Αβαρης θυτες*. De administrando imperio caput 30.

c) Români în Istria.

Despre Români istriani s'au făcut unele observări mai sus; s'a tratat mai pe larg despre ei în tomul XII al memoriilor 55—69.

Când au pus Români piciorul pe pământul Istriei, nu se poate fişa, ceea ce nu poate fi straniu la un popor, care n'a înaintat în masă, ci în cete mici din păşune în păşune. După datele de sus se poate presupune, că aceasta s'a întâmplat cam prin secolul al XIV-lea: ei vor fi immigrat la bună samă din districtele numite *Major Vlachia*. Deoarece Români colonizau pe teritoriul sârbesc şi croaţesc, giur împregiur incungiuşaţi de Slavoni, sânt slavonisaţi de mult, Români istriani nu stau în nici o legătură cu conaţionali lor dela meaşă-şi. Cumcă Români Istriei nu sânt slavonisaţi, este o apariţiune, ce se poate esplica dacă admitem, că ei au locuit în masă compactă.

Din cele dişe rezultă, că Români au înaintat de la un punct al peninsulei Haemos în teritoriul sârbesc şi de aci spre meaşă-noapte în ţinuturi locuite de Croaţi; ei n'au înaintat în masse mari, ci ca păstori migranţi în grupe mici, prin urmare într'un mod neabătător la ochi, neobservaţi de către cronisti. Încât pentru sud, părerea după care Sârbii au immigrat într'o ţeară locuită deja de Români, poate fi opusă celei de sus. Ținutul Triestului a fost fără îndoială punctul final al migraţiunei. Cu privire la timpul acestor migraţiuni se poate admite numai atăta cu oare care probabilitate, că migraţiunile au fost sfârşite în secolul al XIV-lea. Cu aceste s'a dat respuns, precăt e cu puţinţă şi la adoua şi la a treia din întrebările ce s'au sulevat mai sus.

Lista Nr. 4¹)

a contribuiriilor încurse la comitetul desemnat în folosul inundaţilor. *)

Transportul totalului din Lista Nr. 3 publicată în Nr. 9 a. c.	a „Telegrafului roman“ . . . fl. 1187.90
Colecta în bucate şi bani în cetatea Mediaş aşternută prin Dionisiu Roman	fl. 20.—
Dl Dr. Ioane Borcea, advocat în Sibiu	fl. 3.—
Dl direct. sem. I. Hanea în Sibiu fl.	3.—
Dl Gregoriu Matecu comerciant în Sibiu	fl. 5.—

¹) Din cauza unor erori străcurate în Nr. 12 a. c. al „Telegrafului roman“ la publicarea listei prezentate aceasta se reproduce aici îndreptată.

*) Căutările sumelor trimise la acest comitet vor urma prin publicare în diarele de aici „Telegraf Roman“ şi „Observatoriul“. La cerere însă sumele se vor cutia şi separat.

Dl Dr. Ioan Nemeş, advocat în Sibiu fl. 1.—
Dl Petru Roşca, jude reg. în Sibiu fl. 3.—
Totalul cu dişa de astăzi . . . fl. 1222.90
Sibiu, 10 Februarie n. 1880.
Comitetul central pentru ajutorarea inundaţilor.

Bursa de Viena şi Pesta
din 10 Februarie 1880

	Viena	Pesta
Renta de anr	101.80	101.90
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	79.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.—	93.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	81.50	81.50
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligăţiuni ung. de rescumpărarea pământului	117.90	118.—
Obligăţiuni ung. cu clauză de scotire	89.50	89.79
Obligăţiuni urbariale teşene. Obligăţiuni-urb. teşec. cu clauză de scotire	88.—	88.25
Obligăţiuni urbariale transilvane. Obligăţiuni urbariale croato-slavonice	88.—	88.25
Obligăţiuni ung. de rescumpărarea ţecimei de vin	90.—	90.—
Datorie de stat austriacă în hârtie Datoria de stat în argint	90.50	90.50
Renta de aur austriacă	71.15	71.40
Sorţi de stat dela 1860	72.25	72.50
Aecţiuni de bancă austro-ung. Aecţiuni de bancă de credit ung. Aecţiuni de credit austr.	85.40	85.50
Sorţi unguresci cu premii	130.50	130.50
Argint	846.—	845.—
Galbin	301.30	303.—
Napoleon	275.25	276.—
100 marce nemţesci	—	118.75
London (pe polia de trei luni)	5.53	5.47
	9.35	9.34
	57.75	57.75
	117.—	116.90

Economic.

Braşov, 6 Februarie n. Pro hectolită: Grâu fl 8—9.30; Grâu scăreă; fl. 6.30; Săcară fl. 5.20—5.30; Orz fl. 4.10—4.30; Ovės fl. 2.60—2.75; Cucuruz fl. 5.10; Mălai fl. 6.10; Mazere fl. 7.20; Linte fl. 9.10; Fasole fl. 6.30 Sămēnţa de in fl. 9.20—8.50 Sămēnţa de cânepă fl. 5.40—Cartofi fl. 1.55 pro chilo; carne de vită 44 cr. carne de porc 44 cr.; carne de oaie 24 cr.; Său de bovine proaspēt fl. 35; (pe 100 chilo); topit 48 fl.

Mediaş, 5 Februarie n. Pro hectolită: Grâu 8.60—9.; Grâu scăreă; fl. 6.90—7.20; Săcară fl. 5.60—5.80 Ovės fl. 3—3.10; Cucuruz fl. 5.—; Sămēnţa de cânepă fl. —; Fasole fl. 7.—8 mazere fl. —; Cartofi fl. 1.80—2; Fēn fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou fl. —; Cânepă fl. 34—36; slănină pro 100 chilo: fl. 50—60; Unsore de porc fl. 40—60; Său de luminărid. 40—50; Spirit pro grad cr. 11/2; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 40—44 cr. Tărnel de aji fl. 40—44 cr. oaū 4 de 10 cr. Tērgul de şii fl. slab cerecat. Timpul e frumos dară foarte rece.

Budapesta, 7 Febr. n. Dişele prime ale septemănei trecute s'au fiut încă în stadiul de căldură + 2° R. Pe la mijlocul săptămēnei însă timpul s'a schimbat: aerul s'a recit, neguri grele au acoperit pământul şi în urma acestora îngroşându-se atmosfera au început şi ninsori bunişoare, care ţinând apoi mai multe dişe au introdus a treia perioadă de eamnă. Stând lucrurile de prezent earăşi rău, cu părere de rău trebuie să înregistrăm, că eara pe la noi numai târziu se va perde. Ririurile sânt îngheţate tun, apa scade mereu pe când gheaţa se îngroaşă. Deaceea întârim şi de astăzi taema esprimată şi în rēndul trecut, că şi în acest an rumpēndu-se gheaţa, vom avē mari necasuri cu ea; inundaările nu sânt încă eschise. Sē ne ferească D-şeu de o căldură repentină! Sēmēnăturile se arată bune şi îndestuitoare. Această împregiurare ultimă poate a influinţat şi asupra articolelor din tērg, într'u atăta adecă, de nu s'au scumpit preţurile lor. Ele au trecut în următoril mod:

Grâu la 70,000 m. m. a trecut cu fl. 11—14.85; săcară la 5000 m. m. cu fl. 10.10; orzul la 3000—4000 m. m. cu fl. 7.90—8.75; ovēsul la 3000 m. m. cu fl. 7.40—7.80; cucuruzul la 8000 m. m. cu fl. 8—8.75; făina a trecut tare slab. Asemenea şi Păstăioaselor şi adecă: fasolea cu fl. 11.75; mazerea cu fl. 11—13; linte cu fl. 12—14; sēmēnţa de cânepă cu fl. 9.75—10; sēmēnţa de in cu fl. 13—14; mălaiul cu fl. 7.25—7.75; (toate pe 100 kilograme); lănilu au trecut pe 56 chilograme cu fl. 60—64:

Porcii n'au avut căutare. Din cele 53,290 căpete fură din Ungaria de jos 3680, din România 760 şi din Ardeal 410; unsoarea de porc s'a vëndut cu vas cu tot cu fl. 58—59 şi fără vas cu fl. 56—57;

slănină cu fl. 45—56; săul cu fl. 45—46; spiritul cu preţurile de mai înainte. Peile de oaie din Ardeal şi Banat cu fl. 150—160; cele de miel cu fl. 70—85; cele de bou din Banat cu fl. 140—145; cele de vacă cu fl. 108—115; pe 102 dărahe; cele de cal cu fl. 11.50—12.50 părecha.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licităţiuni: în 27 Febr. şi 30 Martie imob. lui Ioan Theil în Seliat (judec. cerc. Sighişoara); în 6 Martie şi 17 Aprilie imob. lui Ioan Konez în Vasid (trib. Oşorheiu); în 13 Febr. şi 15 Martie imob. lui Michăilă Czita della în Alba-Iulia (trib); în 13 Febr. şi 13 Martie imob. lui Mibailă Contor în Straja (trib. Alba-Iulia); în 26 Febr. şi 27 Martie imob. lui Petru Bulbuc şi ale rămasului după sofia sa Luise Schneider în Nesal (judec. cerc. Gherla); în 4 Martie şi 20 Aprilie imob. lui George Székely jun. şi sofi în Somoşdu (trib. Oşorheiu); în 17 Martie şi 21 Aprilie imob. lui Ioan Fielk în Hundrubechi; în 26 Febr. şi 27 Martie imob. lui Martin şi Catarina Müller în Techeşul românesc (jud. cerc. Sighişoara); în 13 Febr. imob. lui Blume şi Gidal Rosenstein în Capâlna (jud. cerc. Hususen); în 27 Martie şi 27 Aprilie imob. moştentorilor după Geza Zsombori în Deva (trib.)

Nr. 43 1880. 3—3

CONCURS.

La sunetul părintescului ordin al Măritului Consistoriu archidiececan dto 15 Ianuarie a. c. Nru 135 B. pentru vacanta parochie de clasa III Agnita cu reşediţa fitorului protopresbiter tractual, sē escrie prin aceasta concurs pentru alegerea de preot ca capelan protopresbiterial în terminul până la 27 Februarie 1880 după care amēsurat dispoziţiunile regulamentului congregsional din 1878 şi 19 va urma şi alegerea.

Emolumentele sânt:

- a) Venitul pământurilor porţiunei canonice de arētură şi de fēnaţ în mărime de 10 jugere.
 - b) dela 80 familii române câte o ferdelă de cucuruz sfērmit.
 - c) dela 85 familii neorustice câte o jumătate ferdelă;
 - d) dela 165 familii venitele stolare staverite de sinodul protopresbiterial introduse în protopresbiterat, care toate împreună după calculii sinodului parochiale ar trece preste suma de 400 v. a.
- Doritorii de a concura la acest post, pre lângă rezervarea unei părţi din aceste emolumente fitorului protopresbiter, carele ca atare va purta şi responsabilitatea de paroch în sen-

sul § 26 al regulamentului congregsional din 1878 vor avē aşi aşterne suplicele instruate după § 13 al „Statutului organic“.

Nocrichiu în 22 Ianuarie 1880: în conţelegere cu comitetul parochial: Grigoriu Maier m. p. administr. pret.

Nr. U. 130. 1880.

Publicare de licitaţiune.

În 28/16 Februarie a. c. se va ţine în oficiul central al Universităţii săsesci în Sibiu piaţa mare nrul 15 dela 9 până la 12 oare înainte de ameaşi o dela 3 până la 6 oare după ameaşi o licitaţiune publică pentru arendarea următorilor munţi de păşunat şi anume:

Nr. Postal	Situatuncea muontelul	Numirea	Păşunatul de munte, întinderea		Preţul de esclam.
			jugere	stăpini	
1	Tălmacu	Cornul Pleşi	712	—	173
2		Negovanul mare	1327	—	700
3		şi mic	—	—	760
4		Conful mare şi mic	2245	—	706
5			—	—	732
6		Strucatu	1750	—	240
7		Oltiauu	1425	—	561
8		Furnica	1546	—	401
9		Balu	929	1300	446
10		Balintul mare	1101	900	304
11		„ mic	650	1000	250
12		Serecinul mare	1253	100	381
13		„ de mijloc	1413	900	621
14		„ de lăture	1141	700	428
15		Goaza de sus	1419	600	500
16		„ jos	1387	800	381
17		Hancul de sus	1676	400	300
18		„ jos	1686	1400	126
19		Steaza de sus	389	1000	211
20		„ jos	600	—	88
21		Groapele de sus	794	600	73
22		„ jos	452	890	283

Ori cine doreşce a lua în arendă aceste realităţi are a depune la mâna comisiunei de licitaţiune un vadiu de 10 procente din suma de esclamare, care li se va înapoia celor ce nu vor obţine arenda după terminarea licitaţiunei, ear arendatorilor li se va scoti în suma de arendă, dacă au depus cauţiunea de arendă conform contractului.

Condiţiunile mai detaiate se pot vedē şi înainte de dişa de licitaţiune la oficiul central al Universităţii săsesci.

Sibiu în 2 Februarie 1880.

Dela oficiul central al Universităţii săsesci.

Wächter, comite.

[3] 3—3

„Albina“

Institut de credit şi de economii în Sibiu.

Domnii acţionari ai Institutului de credit şi de economii „Albina“ se învită prin aceasta în vertutea § 19 al statutelor societăţii la

A VII adunare generală ordinară,

care se va fişe la Sibiu în 19 Martie 1880 stilul nou, înainte de ameaşi la 10 oare în casa institutului (strada Bayer Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul direcţiunei asupra gestiunei anului 1879, bilanşul acelui an şi raportul comitetului de revisiune.
2. Fisarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scoopiri de binefacere.
4. Fisarea preţului marcelor de prezentă.
5. Alegerea a doi membrii de direcţiune în sensul § 36 din statuto.

Domnii acţionari, carii în sensul §§ 22, 23 şi 24 din statutole societăţii voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenti, sânt rugaţi aşi depune la casa institutului acţiunile lor şi eventual doveşile de plenipotentiă cel mult până în 16 Martie 1880 stilul nou după ameaşi la 6 oare.

Sibiu, 27 Ianuarie 1880.

Direcţiunea institutului.

[1] 3—3